

Beszámoló-Németország

A tanuló neve: Dobrocányi Dániel

A tanuló osztályának megnevezése: 11.B

Az Erasmus+ programban megjelölt célország: Németország

Az Erasmus+ programban megjelölt város: München

Munkahely neve: Münchner Stubn

Munkahely címe: Bayerstraße 35-37, 80335 München

Munkahely telefonszáma: +49 89 / 55 11 13 330

Munkahelyen kapcsolattartó személy neve, telefonszáma: Evi Markoninovic, +49 176
3123 4046

Az én úticélm Németország volt, azon belül pedig München városa. Vonattal utaztam.

Az első négy hét folyamán egy nagyon kedves házaspárral laktam együtt egy Franciaországból érkező másik Erasmusos diákkal. A ház egy egyszerű családi ház volt, minden volt, ami kellett. Az ottiltünket három macska és két kutya kísérte végig. Vasárnap érkeztem meg, ami azt jelentette, hogy másnap már iskola is volt.

Az iskolai napok gyakorlatilag két részből álltak, az első felében az idegennyelvet tanultuk 3-4 órában, utána pedig a szakmai órák következtek 2-3 órás felbontásban. Ez gyakorlatilag minden héten így volt. A pénteki napokon pedig a koordinátorunk kíséretével ismertük meg a várost és országot, amit minden héten egy közös éttermes vacsorával zártunk. Az egyik kedvenc meglátogatott helyem a Neuschwanstein kastély volt. Hétfégre saját magunknak terveztük programokat és a többi diákkal töltöttük a szabadidőnket. Megláttuk az Oktoberfestet, Dachaut és még sok más helyet. Ebben az évben sajnos csak öten voltunk diákok, két olasz lány, egy francia és egy lett fiú, valamint jómagam. A köztünk folyó beszélgetések a legtöbb esetben angol nyelven zajlottak. Számomra az első hónap, azaz a bevezetési időszak volt a legjobb, mivel mindennel el voltunk látva, sok szabadidőnk volt és eldönthettük, mit szeretnénk csinálni.

Dobrocányi Dániel

Talán annyi negatívum volt, hogy az iskolában volt néhány ember, aki nem volt túl elnéző velünk.

Az első hónap elteltével megkezdődhetett a nehéz munka. Én a Münchner Stubn-ba kerültem, ami közvetlen a fő pályaudvar mellett található és egy viszonylag népszerű étterem. Az első héten elkezdtem a pultban dolgozni, megismerkedni a feladatokkal. Biztos vagyok benne, hogy sokan azt gondolják, hogy ez egy roppant egyszerű feladat és egész nap csak állsz a pultban és ennyi. Hát ez valójában nem így van, nagyon sok dologból áll, mint például a takarítási előkészületek, minden adat ellenőrzése. Fontos a felelősségtudat és egyébként egy elég stresszes feladat. Én pont az Oktoberfest után kerültem oda, ami a legforgalmasabb időszak és gyakorlatilag az első héten már beledobtak a mély vízbe és egyedül kellett csinálnom. Talán az első hónap után kezdtem el pincérkedni, ami az én esetemben a vendégfogadást, a rendelésfelvételt és az étel-ital kiszállítást jelentette. E két feladat között az emberekkel való társalgási mennyisége volt nagyon eltérő, ami azt jelenti, hogy ha pincérként dolgoztam éppen, akkor sokkal többet tanultam a nyelvből, valamint az emberek viselkedéséről, mintha a pultban lettem volna. Általában napi nyolc órát dolgoztam, néha, amikor emberhiány volt akkor plusz egy-két órát maradtam, de ez nem volt annyira gyakori. Kétfajta beosztásom volt, a reggeli, ami 10:30-tól 18:30-ig és az esti 16:00-tól 0:30-ig. Mindkét esetben otthon a munka előtt ettem, valamint a munkahelyen napi egyszer bármit lehetett rendelni az étlapról, de egyébként, ha többször étkeztem, az sem volt gond. Emellett korlátlan mennyiségű kávé, valamint az ott dolgozók számára külön italfogyasztás is elérhető volt. Fontos hozzátennem, hogy kaptam a forgalomtól függően borraivalót, és ebből nagyjából ki is jött a heti élelemre szánt ellátásom. Az első hónap után ugyanis két tanulóval elköltöztünk a családtól egy másik családi házba, ahol már gyakorlatilag teljesen önállóak voltunk. A ház egy régi építésű tipikus németház volt egy csodálatos kerttel együtt. Az egyetlen negatív dolog az egészben az volt, hogy amikor már mind a hat szoba megtelt a házban, akkor már kicsit kevésnek bizonyult az egy fürdő és egy konyha, valamint a közös együttműködés, ház körüli munka nem működött a legjobban.

Én úgy gondolom, hogy a kint létünk alatt szinte az összes embertől a legpozitívabb hozzáállást kaptuk és természetesen mi is ezt tettük. A munka elején például elnézőbbek voltak velem, utána már gyakorlatilag, mint egy ott dolgozóként néztek rám, ami számomra nagyon motiváló volt. Minden héten két szabadnapot kaptam. Ezek sajnos nem mindig estek egybe a többi Erasmusos tanuló szabadnapjaival, így a második hónaptól kezdve lényegesen kevesebbet

Bérosságyi Péter

találkoztunk egymással. Így ugye kénytelenek voltunk pihenni, egyedül elmenni valahova, vagy szimplán csak mosni, főzni. Az utolsó egy-két hét folyamán már eléggé összefolyt a munka, a készülődés, meg a vizsga, ami elég zsúfoltta tette a napjainkat. A vizsgát szerintem túlságosan is komolyan vették a németek, de szerencsére a németnyelvű vizsgát és a pincéri vizsgát is sikeresen letettem. Összeségében azt mondhatom, hogy nagyon sokat köszönhetek a programnak, nagyon sok szép emlékekkel jöttem vissza, új embereket, új barátokat ismertem meg, valamint új kultúrában és új körülmények között élhettem. Véleményem szerint a szakmai fejlődésem is jelentős, ezért nagyon hálás vagyok. Úgy gondolom, hogy a nyelvi tudásomat új szintekre emeltem és az élet más területein is tapasztalatot szereztem.

Bolcsasági Pórnika

2023. 03. 08

Diana

Bolcsavágyi Péterrel